

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB28 : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB28 : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 36.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb28-txt-shoot-n34.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB28:34

#

At holde sammen – for at offres;

At holde sammen – for at undgaae at offres;

At holde sammen – for at vinde det Jordiske.

Den uchristelige Anticlimax

Christus fødes, kommer til Verden – for at lide og døe,
for at offres.

Derpaa udsender han de 12 Apostle. Han har forberedt dem, sagt dem deres Skjebne forud »I skulle hades af Alle for mit Navns Skyld, ja den Dag skal komme da hvo som ihjelslaaer Eder, skal mene at gjøre Gud en Dyrkelse« altsaa de udsendes – for at offres. – Og Apostlene gaae ud; lader os holde sammen, sig de til hinanden, lader os holde sammen for at bestyrke hinanden i at fuldkomme vor Opgave – at offres.

Men snart vindes der Tusinder for Xstd. Imidlertid Partiet er endnu saa ulige, at der er Sandsynlighed eller dog Mulighed for at det at være Xsten kommer til at betyde: at offres, medens dog allerede tidligt Forholdet forandres saaledes, at det ikke i strengeste Forstand gjælder, at de holde sammen – for at offres, thi det Numeriske begynder allerede at gjøre dette til en Usandsynlighed, at de Alle skulle blive offrede.

Nu bliver der flere og flere Tusinder – desto længere fjerne vi os fra det Christelige: at holde sammen for at offres; ved, naar man er saa mange Tusinder, at holde sammen, undgaaer man vel snarere at blive offret.

Endelig – og der behøvedes kun et^a Aarhundrede – lyder Feldtraabet: lader os holde sammen – for at undgaae at offres.

a høist to

Her er allerede Qualitets-Forandringen. Og nu gaaer man videre – nu, tænk Dig hvilken Glæde, Xstd. har

seiret, den er blevet Stats-Religion, »lader os holde sammen – for at naae det Jordiske.

Dette vil sige, nu er Farten af Xsti og Apostlernes, og Martyrskarens Liv forbrugt, vi ere lykkelig og vel arriverede ind i Vrøvlet. Held Den, der her skal føre Mskene an! Thi hvo bliver dog saaledes elsket, agtet, paaskjønnet, lønnet, som det ædle, dyrebare Msk, der fatter det som sin Opgave at føre Mskene dybere og dybere ind i Vrøvlet, og hvad under vel, thi er Fisken glad i Vandet, Fuglen i Luften, Msket føler sig endnu lykkeligere i – Vrøvlet, hvor han hører hjemme.

Fra det Øieblik af er naturligviis det Hele med Xstd. blevet Galimathias – og naturligviis først nu begynder det at gaae rigtigt i det Store med Millioner, Millioner, Billioner Xstne. Det det fra nu af gjælder om, er naturligviis at sørge for, at der bestandigt strømmer mere og mere Numerus ind, thi i samme Grad bliver det vanskeligere, tilsidst vel umuligt at bringe Gjennemsigtighed ind i dette Vrøvl – og det er vel egl. til den Ende man nu holder sammen (man har holdt sammen for at sikre sig det Jordiske og har sikkert sig det) lad os nu blot holde sammen for at gjøre det Sandheden umuligt at gennemlyse Dette. Lad os blive flere og flere Millioner Xstne, flere og flere Tusinder af Præster og Professorer, desto større bliver Confusionen, desto uigjennemtrængeligere Mørket.

#